

Antoine de Saint Exupery

OTROŠTVO

Antoine de Saint- Exupery se je rodil v začetku našega 21. stoletja, leta 1900, v Lyonu. Rodil se je v obubožani plemiški družini in je že zelo zgodaj izgubil očeta. Bilje nenavaden deček. že zelo zgodaj ga je začel zanimati svet znanost, zlasti fizika in tehnične pridobitve človeštva, čeprav je ljubil tudi leposlovje. Ko je kot mladenič pisal pesmi, je hkrati študiral Newtonove spise.

VOJSKA

Ko je Antoine končal srednjo šolo, je mislil najprej iti k mornarici, vendar je ta načrt opustil. K vojakom so ga poklicali v Strasbourg v letalstvo, vendar je bil samo med osebjem na letališču. Naučil se je nekoliko pilotirati in se lepega dne skrivaj vzdignil v enem izmed letal. Pri pristajanju se je letalo vnelo, vendar so ga pogasili. Antoine je moral preživeti nekaj dni v zaporu toda so ga kmalu spustili iz zapora in ga poslali v pilotsko šolo.

Po odsluženi vojaščini je postal Antoine poklicni pilot. Z vojaškim letalom se je začela njegova letalska kariera, leta 1926, ki ga je vodila na razne konce sveta, v manjše in večje nevarnosti. Dve leti je bil tudi poveljnik samotnega letališča na zahodni Afriški obali. Nato je postal ravnatelj južnoameriške letalske družbe. Takrat je tudi prvič preletel s svojimi tovariši gorsko verigo Andov. Upostavil je tudi letalski promet v Penagoniji.

Na poletu proti Indokini se je njegovo letalo zrušilo v libijsko puščavo. Po nekaj dneh hude žeje so ga srečno našli.

Leta 1937 je šel Saint- Exupery kot časnikar v Španijo, kjer je divjala državljanska vojna, na republikansko stran. V Barceloni bi ga nekoč skoraj po pomoti ustrelili kot vohuna, ker ni imel nikakršnih osebnih dokumentov pri sebi, pa ga je rešil prisrčni nasmeh. Zlom francoske vojske ob nacističnem napadu je doživel Sain- Exupery na jugu Francije. Po tem je odšel v izgnanstvo, naprej v Lizbono, potem čez ocean, v New York. Njegovo delo Bojni pilot, ki popisuje polet nad zasedeno mesto Arras, je bilo med vojno ena najbolj branih knjig v ZDA.

Po tem se je vrnil na stari kontinent, da bi se udeležil vojskovanja proti Hitlerju. Takrat je bil Antonie star že čez 40 let, čeprav v ameriško vojsko na evropskem bojišču niso sprejemali pilotov starejših od 25 let, so ga naposled le sprejeli kot poveljnika neke ogledniške skupine.

Z letalstvom se je Saintu- Exuperyju odprl nov svet. On, ki se je prav otroško veselil nove tehnične pridobitve, je videl tu celo vrsto novih možnosti, hkrati pa je ljubil tudi nevarnosti, v katerih se mora človek pokazati s svojih najljubših strani. In kakor je zelo cenil pogum, je še bolj cenil tovarištvo, ki je združilo letalce v tistih začetnih časih.

NJEGOVA DELA

Letalski doživljaji so mu bili neizčrpna zakladnica snovi, ko se je v njem zbudila želja po pisanju knjig. Tako je že njegova prva knjiga Južni kurir, izdan leta 1928. Zgodba govori o letalcu, ki se odpove svoji ljubezni, ker je izvoljenka preveč navezana na vsakdanje življenje. Iz istega sveta je zajeta druga knjiga Nočni polet, izdana 1931. Njegova najzrelejša knjiga v dobesednem pomenu pomeni Veter, pesek in zvezde. Izšla je leta 1939 in dobila veliko nagrado francoske akademije in kmalu postala ena najbolj branih knjig v Evropi. To je knjiga spominov iz letalskega življenja, prepletena z bogatim premišljanjem o človeku in njegovi usodi na zemlji.

Iz pisateljeve zapuščine so izdali obsežno delo Citadela, ki bi bilo gotovo še pomembnejša obogatitev francoskega slovstva, ko bi ga bil avtor utegnil dokončati in pripraviti za tisk.

MALI PRINC

Med zlomom Francoske vojske in med izgnanstvom je Antoine živel samotno življenje. Ni prebiral časnikov, ni hotel vedeti, kako poteka vojskovanje, ker je prišel do spoznanja, da je vojna kužna bolezen kakor tifus. Dneve je prebijal v mestnih parkih, v igri z otroki. Njihovo govorjenje, njihovi gibi, njihovo veselje in žalost, vse to je vnovič dalo vero v človeka. Tedaj je v očeh pisal Malega princa. V malem princu, ki pride na zemljo s svojega daljnega planeta, bi skoraj lahko videli prisposobo pisatelja samega; kakor mali princ je prišel med ljudi, da bi jim odprl oči za lepoto okrog njih, ki je ne vidijo, in jih po tem spet izpustil, izginil na nočnem nebu. . .

ZAKLJUČEK

Najbolj pristrčno delo Saint- Exuperyja je Mali princ. Ljudje namreč ne vidijo lepote tega sveta, ker jih slepijo njihove strasti in napake. Zato so drug od drugega oddaljeni kot zvezde. Šele v pilotu, ki je moral zasilno pristati v puščavi, si najde princ prijatelja. Potem se vrne princ na svoj planetoid k svoji roži, ki je tako dragocena zato, ker jo je ljubil.

Misel o gledanju s srcem, o človeški ljubezni, je pač poglobitno sporočilo ljubeznive knjige z naslovom Mali princ.

Saint-Exupery je bil ena najzanimivejših osebnosti med pisatelji v prvi polovici našega stoletja. Navadno so pisatelji knjižni ljudje, bolj ali manj zaprti med štirimi stene, Antoine pa je bil pred vsem človek dejanj. Njegovo pisateljsko delo je raslo naravnost iz njegovega življenja, tesno je povezano z njim, in njegov življenjepis je polen naglih sprememb in dogodkov.